

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์เช่นนั้นที่ลูกจะไม่ถูกดึงเข้าหาสิ่งใด กลายเป็นขอทานที่จะไม่มีสิ่งใดเป็นของลูก
- คำถาม:** อะไรคือจุดหมายปลายทางของลูกโดยผ่านความเพียรพยายามของลูก?
- คำตอบ:** เมื่อลูกตาย โลกก็จะตายไปจากลูก นี่คือนิยามปลายทางของลูก ความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายทั้งหมดต้องตัดออกไป จงกลายเป็นขอทานเช่นนั้นที่ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาปราศจากร่างและลูกจะไม่จดจำสิ่งใด นั่นเพียงแต่ต้องกลับบ้าน เพียงผู้ที่ทำความเพียรพยายามเช่นนั้นเท่านั้นที่จะเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย เพียงลูกๆ เท่านั้นที่จะกลับมาบังคับจากยากจนและยากจนจากบังคับ เมื่อลูกบังคับก็จะไม่มีคนยากจนแม้แต่คนเดียว

โอมซานติ พ่อถามลูกๆ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังหรือร่างกายที่รับฟัง? (ดวงวิญญาณ) ดวงวิญญาณจะรับฟังด้วยร่างกายอย่างแน่นอน ลูกๆ เขียนว่า ดวงวิญญาณของผู้นั้นผู้นี้กำลังจดจำปัทมาดา ดวงวิญญาณของผู้นั้นผู้นี้กำลังจะไปยังสถานที่นั้นสถานที่นั้นในวันนี้ รวบรวมว่าได้มีการปลูกฝังนิสัยนี้ “นั่นคือดวงวิญญาณ” ในตัวลูก เพราะลูกๆ ต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ที่ใดก็ตามที่ลูกมองไป ลูกรู้ว่ามีความรู้และร่างกาย อย่างไรก็ตามมีสองดวงวิญญาณในผู้นั้น(บราห์มา) หนึ่งนั้นเรียกว่าดวงวิญญาณและอีกหนึ่งนั้นเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเองพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างของผู้นี้ซึ่งดวงวิญญาณของเขาเองก็อยู่ด้วยเช่นกัน พ่อเข้ามาในเขา ดวงวิญญาณไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่มีร่างกาย เวลานั้นพ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณลูกจะจดจำพ่อ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ยิ่งลูกสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากเท่าไรและจิตใจให้ผู้อื่นสร้างสมมากเท่าไร และยังลูกกลายเป็นผู้ที่ควงกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งมากเท่านั้น หากลูกกลับมาสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกก็สามารถถามได้ นั่นคือดวงวิญญาณแน่นอน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่กลายเป็นบราห์มินที่พ่อพูด พ่อจะไม่บอกคนอื่น พ่อรักลูกๆ ของพ่อเท่านั้น พ่อทุกคนก็รักลูกของเขา แม้ว่าพวกเขาจะรักผู้อื่นภายนอก สติปัญญาของพวกเขาที่ตระหนักว่าผู้อื่นไม่ใช่ลูกของเขา พ่อพูดกับลูกๆ เท่านั้น เพราะเป็นเพียงลูกเท่านั้นที่พ่อต้องสอน แล้วก็เป็นที่ของลูกที่จะสอนผู้คนภายนอก บ้างก็เข้าใจอย่างรวดเร็วในขณะที่ผู้อื่นก็เข้าใจเล็กน้อยแล้วก็จากไป เมื่อพวกเขาได้เห็นว่าการขยายตัวอย่างมากที่นี้ พวกเขาจะมาที่นี่ “ขอให้พวกเราไปและเห็นสิ่งที่พวกเขามี” ลูกอธิบายว่า พ่อพูดกับลูกๆ และดวงวิญญาณทั้งหมด จดจำพ่อ! เพียงพ่อเท่านั้นที่ชำระดวงวิญญาณทั้งหมดให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อ มีการจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน และลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์เป็นอาณาจักรที่บริสุทธิ์และปลดปล่อยลูก ท่านพาลูกไปไหน? ไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ จากนั้นก็ดินแดนแห่งความสุข สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะอธิบายวงจรของ 84 ชาติเกิด หน้าที่ที่ลูกเห็นรูปภาพ ศรัทธาก็ปลูกฝังในตัวลูก เหตุนี้เองบาบาจึงเฝ้าแต่พูดเสมอว่า เปิดพิพิธภัณฑสถานด้วยความโอฬารตระการตา และแล้วความโอฬารตระการตานั้นจะดึงดูดผู้คน หลายคนก็จะมาและลูกสามารถบอกพวกเขาได้ว่า พวกเรากำลังจะกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกควรจะมีเข็มกลัดติดหน้าอกอยู่กับลูกอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าลูกจะเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย ก่อนอื่นลูกจะกลายเป็นเช่นกฤษณะ ถ้าลูกไม่กลายเป็นเช่นกฤษณะ, ลูกก็จะไม่สามารถกลายเป็นเหมือนนารายณ์ได้ เป็นเพียงเมื่อลูกเติบโตขึ้นจากการเป็นเด็กเท่านั้นที่ลูกจะได้รับชื่อว่า “นารายณ์” ภาพลักษณ์ทั้งสองอยู่ในสิ่งนี้(เข็มกลัด) ลูกกำลังจะกลายเป็นสิ่งนี้ เวลานั้นลูกทั้งหมดกลายเป็นขอทาน บราห์มา कुमारและกุมารีเหล่านี้เป็นขอทานด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่มีสิ่งใดเลย การเป็นขอทานหมายถึง การเป็นผู้ที่ไม่มีสิ่งใดเลย เราจะไม่เรียกใครบางคนว่าเป็นขอทาน บาบานี้คือขอทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องกลายเป็นขอทานที่สมบูรณ์ที่นี้ ขณะที่อยู่ที่บ้านลูกต้องตั้งใจฟังทุกสิ่งทุกอย่างของลูก ตามละครลูกได้ตั้งใจฟังทุกสิ่งทุกอย่างของลูกแล้ว เพียงผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาเท่านั้นที่รู้ว่าพวกเขาให้สิ่งใดก็ตามที่พวกเขามีกับบาบา พวกเขาพูดว่า โอ พระเจ้า! ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ท่านให้แก่เราทั้งหมดนั้นเป็นของท่าน ไม่ใช่ของฉัน นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในเวลานั้นบาบาอยู่ห่างไกล เวลานั้นบาบาอยู่ใกล้มาก ขณะที่ท่านอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกต้องเป็นของท่าน ลูกพูดว่า “บาบา!” ลูกต้องไม่มองดูที่ร่างของบาบา สติ

ปัญญาของลูกก็ขึ้นไปสู่เบื้องบน แม้ว่านี่คือร่างกายที่บาบาได้ยืมใช้ ก็อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกกำลังพูดกับชีพบาบา นี่คือพาหนะที่ท่านได้เข้าไว้ พาหนะนี้ไม่ได้เป็นของท่าน เป็นที่แน่นอนว่ายิ่งผู้เข้ายิ่งใหญ่มากเท่าไร เขาก็จะได้รับค่าเช่ามากเท่านั้น เจ้าของที่ดินก็จะดูว่าหากราชาต้องการสิ่งปลูกสร้างแล้วแทนที่จะเป็น 1000 เขาก็จะขอ 4000 เพราะเขารู้ว่าบุคคลนั้นมั่งคั่ง ราชาจะไม่มัววันพูดว่าคิดราคาแพงมากเกินไป พวกเขาไม่ได้กังวลเรื่องเงิน ฯลฯ พวกเขาเองก็ไม่ได้พูดกับใคร (เกี่ยวกับเรื่องเงิน) เลขาส่วนตัวของเขาก็จะพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ทุกวันนี้ไม่มีอะไรได้ผลโดยที่ไม่ติดสินบน บาบาไม่ประสบความสำเร็จอย่างมาก ผู้คนเหล่านั้นสูงศักดิ์มาก ทันทีที่พวกเขาเลือกบางสิ่งที่พวกเขาชอบ พวกเขาจะขอให้เลขาของเขาไปเจรจาและนำสิ่งนั้นมาให้ เจ้าของร้านจะเก็บสินค้าทั้งหมดที่จัดแสดงไว้ในตู้โชว์สำหรับจักรพรรดิและจักรพรรดินี ทั้งสองก็เพียงแค่ให้สัญญาณด้วยสายตาของเขาต่อที่สิ่งที่พวกเขาชอบ และเลขาของเขาก็จะพูดกับเจ้าของร้านและได้รับค่านายหน้าของเขาเองด้วยเช่นกัน ราชาบางคนก็ถือเงินไปกับเขาด้วย และขอให้เลขาของเขาให้เงินนั้นกับเจ้าของร้าน บาบาเคยมีการติดต่อกับทุกคน ท่านรู้ว่าพวกเขาปฏิบัติตนอย่างไร เช่นที่ราชามีผู้ดูแลทรัพย์สิน ดังนั้นชีพบาบาก็มีผู้ดูแลทรัพย์สินเช่นกัน เขาคือผู้ดูแลผลประโยชน์ บาบาไม่ได้มีความผูกพันยึดมั่นใดๆต่อสิ่งนี้ ผู้นี้ก็ไม่ได้มีความผูกพันยึดมั่นใดๆกับเงินของเขา และเขาได้ให้ทุกสิ่งกับชีพบาบา ดังนั้นเขาจะมีความผูกพันยึดมั่นต่อทรัพย์สินสมบัติของชีพบาบาได้อย่างไร? เขาคือผู้ดูแลผลประโยชน์ ทุกวันนี้รัฐบาลก็ได้สำรวจผู้ที่มีความมั่งคั่งอย่างมากมาย เมื่อผู้คนมาจากต่างประเทศพวกเขาจะสืบค้นอย่างระมัดระวังมาก เวลาที่ลูกรู้แล้วว่าลูกต้องกลายเป็นชอทานอย่างไร ลูกไม่ควรจะจดจำสิ่งใด ดวงวิญญาณต้องกลับมาปราศจากร่าง อย่าได้แม้แต่จะคิดว่าร่างกายนั้นเป็นของลูก “ไม่ควรจะมีสิ่งใดที่เป็นของนั้น” พ่ออธิบายว่า พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน ลูกรู้ว่าลูกต้องกลายเป็นชอทานอย่างไร ความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดต่อร่างกายควรจะถูกลบทำลาย เมื่อลูกตาย โลกก็ตายไปจากลูกด้วยเช่นกัน นี่คือการจุดหมายปลายทางของลูก ลูกเข้าใจว่าสิ่งที่บาบาพูดนั้นลูกต้อง เวลาที่เราต้องกลับบ้าน ไม่ว่าลูกจะให้สิ่งใดกับชีพบาบา ลูกก็จะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของลูก เหตุนี้เองลูกจึงพูดว่า พระเจ้าได้ให้ทั้งหมดนี้ ลูกได้มีการทำกรรมที่ดีในชาติเกิดก่อนหน้า และดังนั้นลูกจึงได้รับผลของสิ่งนั้น ชีพบาบาไม่ได้เก็บสิ่งใดของใครเลย ผู้คนก็ให้ของขวัญแก่ราชาและเจ้าของที่ดินที่ยิ่งใหญ่ ฯลฯ บ้างก็รับของขวัญเหล่านั้นในขณะที่ผู้อื่นไม่รับ ที่นั่นลูกไม่ได้ให้ทานหรือทำบุญ เพราะที่นั่นทุกคนมีความมั่งคั่งมากมาย แล้วลูกจะให้ทานแก่ใคร? ไม่มีคนยากจนใดๆ อยู่ที่นี่ ลูกเองได้กลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งจากยากจนและยากจนจากมั่งคั่ง ผู้คนก็พูดกับพระเจ้าว่า “โปรดให้ผู้นี้มีสุขภาพที่ดี!” “โปรดเมตตาด้วยเถิด!” “โปรดทำสิ่งนี้!” ก่อนหน้านั้นผู้คนก็เพียงแต่ร้องขอชีพบาบาเท่านั้น และแล้วพวกเขาก็กลับมามีสิ่งเจือปน และดังนั้นพวกเขาจึงไปอยู่เบื้องหน้าทุกคนและพูดว่า เติมอาภรณ์ของพวกเราด้วยเถิด! พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหินเช่นนั้น พวกเขาพูดว่าพระเจ้าเปลี่ยนผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินให้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ดังนั้นลูกๆลูกควรจะมีความสุขอย่างมาก ได้มีการจดจำกันว่า หากลูกต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส, ให้ถามโกปและโกบีของโกบีวัลลาภ(พ่อของโกปและโกบี) เมื่อใครบางคนได้ประโยชน์อย่างมากเขาก็จะมีความสุขมาก ดังนั้นลูกๆควรจะอยู่อย่างมีความสุขมากด้วยเช่นกัน ลูกเคยมีความสุข 100% แล้วความสุขนั้นก็ลดลงมาเรื่อยๆ เวลาที่ลูกไม่มีอะไรเลย ในตอนแรกลูกก็มีอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด และแล้วก็มีอาณาจักรที่มีขีดจำกัดเป็นระยะเวลาชั่วคราว ดูซิว่าเบอร์ลานั้นมีความมั่งคั่งมากมายเพียงใด! เขาสร้างวัดอยู่เรื่อยๆ ไม่ได้รับอะไรจากสิ่งนั้น เขาไม่ได้ให้อะไรแก่ผู้ที่ยากจน เขาได้สร้างวัดที่ซึ่งผู้คนไปและโค้งคำนับ ไซ้ ถ้าใครบางคนให้ทานแก่คนจน, เขาก็สามารถได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น เมื่อใครบางคนสร้างธรรมศาลาที่ซึ่งผู้คนมากมายไปและพักผ่อน และแล้วเขาก็จะมีความสุขในชาติเกิดต่อไปของเขาเป็นระยะเวลาชั่วคราว หากใครบางคนสร้างโรงพยาบาลแล้วเขาก็จะมีความสุขชั่วคราวเป็นเวลาหนึ่งชาติเกิดเช่นกัน ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ มีคำยกย่องของยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้อย่างมากมาย ลูกกำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตที่สูงสุด และกำลังได้รับการยกย่องอย่างมากมายด้วยเช่นกัน เมื่อพระเจ้ามา ท่านสอนลูกๆบราห์มินเท่านั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือเมล็ดของทั้งต้นไม้โลกมนุษย์นี้ ท่านอธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของทั้งละคร เมื่อผู้คนถามลูกว่า ท่านสอนอะไรกับลูก ให้ถามพวกเขาว่า ท่านได้ลิ้มไปแล้วหรือที่พระเจ้าพูดไว้ในกิตะว่า “พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา”? ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ในเวลานี้ ราชาที่ไม่บริสุทธิ์ก็กราบไหว้บูชาราชาที่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองพ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ลัทธิและนารายณ์นี้เคยเป็นนายของโลก ในยุคทองแดงและยุคเหล็ก, ทุกคนก็มลงและกราบไหว้บูชาเหล่าเทพแห่งสวรรค์ ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ในเวลานี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาเพียงแค่ศึกษาและรับฟังเรื่องราวของคัมภีร์ พ่อถามว่า ลูกเคยสัมผัสกับการบรรลุผลใดๆจากกิตะที่ลูกเคยศึกษาและฟังมาเป็นเวลาครึ่งวงจรรหรือไม่? ลูกไม่ได้รับการเติมเต็มใดๆจากสิ่งนั้น เวลานั้นลูกกำลังได้รับการเติมเต็ม ลูกรู้ว่าบทบาที่นี้ได้มีการเล่นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พระเจ้าเองพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างนี้ พ่อพูดผ่านผู้นี้ และดังนั้นท่านจะเข้ามาในเขาอย่างแน่นอน ท่านจะให้คำแนะนำและ

แนวทางปฏิบัติจากเบื้องบนนั้นหรือไม่? ท่านพูดว่า พ่อมาที่นี่เป็นการส่วนตัว เวลาที่ลูกกำลังรับฟังสิ่งนี้ แม้แต่บรรพมาชิกก็
ไม่รู้สิ่งใด แต่เวลานี้ท่านก็จะเข้าใจต่อไปเรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามน้ำของแม่น้ำคงคาไม่สามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์
ได้ นี่เป็นเรื่องของความรู้ ลูกรู้ว่าพ่อกำลังนั่งอยู่ที่นั่นเบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว และดังนั้นสติปัญญาของลูกไม่ควรจะขึ้น
ไปสู่เบื้องบน นี่คือพาหนะของท่าน บาบาริเยกผู้นี้ว่ารองเท้าบูทและเป็นภาชนะด้วยเช่นกัน ท่านคือเพชรที่อยู่ในภาชนะนี้
ท่านนั้นชั้นหนึ่ง ควรจะมีการวางท่านไว้ในภาชนะทองคำ ท่านกำลังทำให้ภาชนะนี้มีสภาพเป็นของยุคทอง บาบาริเยกพูดว่า สิ่ง
สกปรกก็ได้ออกไปจากเสื้อผ้าเมื่อคนซักผ้าบูทดีเสื้อผ้าเหล่านั้น สิ่งนี้เรียกว่าเวทมนตร์ สิ่งนี้เรียกว่ามนตร์พิเศษ ด้วยมน
ตร์วิเศษนี้, ลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที และเหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นนักมายากลด้วยเช่นกัน ลูกมี
ศรัทธาในหนึ่งวินาทีว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ เวลาที่ลูกกำลังฟังสิ่งเหล่านี้ในทางปฏิบัติ ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกเคยฟังเรื่องราว
ของนารายณ์ที่แท้จริง ลูกเข้าใจหรือไม่? ในเวลานั้น, ในเวลาของการรับฟังเรื่องราว, ลูกก็จะจดจำแผ่นดินในต่างแดน เรือ
กลไฟ ฯลฯ ผู้คนจะรับฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง และแล้วก็ไปในการเดินทางของพวกเขา แต่แล้วพวกเขาก็จะกลับ
มา พ่อพูดว่า ลูกจะไม่กลับมาในโลกที่สกปรกนี้ บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งอมตะ, สวรรค์, อาณาจักรของเหล่าเทพ ลักขมี
และนารายณ์เคยเป็นนายของโลก เคยมีความบริสุทธิ์, ความสงบและความสุขในอาณาจักรของพวกเขา โลกกำลังร้องขอ
สิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ควรจะมีความสงบในโลก ทุกคนควรจะรวมกันและกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน ศาสนาเหล่านี้ทั้งหมดจะ
สามารถรวมกันและเป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างไร? ศาสนาของแต่ละคนและรูปลักษณะของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ดังนั้น
พวกเขาทั้งหมดจะสามารถกลายเป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างไร? นั่นคือดินแดนแห่งความสงบและความสุข มีศาสนาเดียว
และอาณาจักรเดียวที่นั่น ไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่นที่จะมีความขัดแย้งใดๆ นั่นเรียกว่าความสงบในโลก เวลาที่พ่อกำลังสอน
ลูกๆ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าไม่ใช่ลูกทุกคนที่จะศึกษาได้ในระดับเดียวกัน เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป อาณาจักรกำลังมีการก่อ
ตั้งขึ้น มีการทำให้ลูกรู้คิดอย่างมาก! นี่คือนิเวศน์ของพระเจ้า ผู้เลื่อมใสศรัทธานั้นก็ไม่ได้เข้าใจ พวกเขาเคยได้ยินมา
หลายครั้งว่า พระเจ้าพูด เพราะกิตะคือคัมภีร์ศาสนาของผู้คนของบาร์ต มีค่ายกองกิตะที่ไร้ขีดจำกัด กิตะคือเพชรพลอย
ของคัมภีร์ทั้งหมด, เป็นคัมภีร์ที่สูงที่สุด เพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมดหมายถึงคัมภีร์ที่สูงส่งที่สุด ผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้
ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือพระเจ้าผู้เดียวที่เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ผู้คน
ของบาร์ตไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแต่พูดโดยไม่เข้าใจว่าทุกคนคือพี่น้องกัน เวลาที่พ่อได้อธิบายแก่ลูก
แล้วว่า พวกเราคือพี่น้องเพศชาย พวกเราคือผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ ในขณะที่กำลังเล่นบทบาทของพวกเราที่นี่
พวกเราก็ลืมนพ่อของเราและบ้านของเราด้วยเช่นกัน ทุกคนลืมนพ่อที่ให้อาณาจักรของทั้งโลกแก่บาร์ต เพียงพ่อก่อนหน้าที่
อธิบายความลับทั้งหมดนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาที่ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะมีประสบการณ์กับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส จงมีสำนึกถึงว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เมื่อ
พระเจ้าสอนลูกที่จะทำให้อีกกลายเป็นราชาเหนือราชา เวลาที่เรามีความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของละคร
2. เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงกลายเป็นขอทานอย่างสมบูรณ์แม้แต่ในเรื่องเกี่ยวกับร่างกายของลูก ลืมนร่างกายและ
พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ประทานและมีความเมตตาเหมือนกับพ่อโดยการให้อภัยทุกคนและให้ความรักแก่พวกเขา
เช่นที่ได้มีการกล่าวว่าพ่อมีความเมตตา ในท่านองเดียวกันลูกๆ ก็เป็นนายที่มีความเมตตาด้วยเช่นกัน เพียง
ผู้ที่มีความเมตตาเท่านั้นที่จะสามารถให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นได้และให้อภัยผู้ที่ทำให้เกิดความเสียหายกับ
พวกเขา พวกเขาเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก พวกเขาไม่มีอะไรเลยนอกจากความรัก ในปัจจุบันมีความ
ต้องการความรักยิ่งกว่าความมั่งคั่ง ดังนั้นจงกลายเป็นนายผู้ประทานและให้ความรักแก่ทุกคนต่อไป ไม่
ควรจะมีใครจากไปมือเปล่า

คติพจน์: เมื่อลูกมีความปรารถนาที่จะเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจังแล้วที่ใดมีความปรารถนาลูกจะพบหนทาง
อย่างแน่นอน

*** โอม ชานติ ***